

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 marca 2013 r. r.

DOLiS/DEC-358/13/19279,19286

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r., poz. 267) art. 12 pkt 2 i art. 22 w zw. z art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm),

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego ze skargi Pani A. B. zam. [...], dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych przez Panią I. G., pracownika Sądu Rejonowego w G. z siedzibą [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. B. zam. [...], zwanej dalej Skarżącą, dotycząca przetwarzania jej danych osobowych przez Panią I. G., pracownika Sądu Rejonowego w G. z siedzibą [...]. W jej treści Skarżąca wskazała cyt: „w drugiej połowie września 2012 r. poszukiwałam mieszkania do wynajęcia. Zadzwoiłam do biura nieruchomości i umówiłam się obejrzeć jedno z mieszkań. Zdecydowałam się wynająć to mieszkanie i w dniu [...] września 2012 r. spotkałam się z właścicielką mieszkania – Panią I. G. celem omówienia szczegółów. Pani I. G. (...) oświadczyła, że ona pracuje w Sądzie Rejonowym w G., a jej koleżanka zajmuje się egzekucją. Dnia [...] września 2012 r. otrzymałam telefon od przedstawiciela biura nieruchomości, że ww. właścicielka mieszkania odmawia podpisania ze mną umowy najmu mieszkania

z uwagi na sprawdzone w pracy informacje, iż posiadam tytuły egzekucyjne – tak mnie poinformował pan z biura nieruchomości. Po kilku dniach dowiedziałam się w salonie fryzjerskim i innych punktach handlowych (...), że są rozpowszechniane informacje na mój temat, że chciałam wynająć mieszkanie od Pani I. G., ale posiadam tytuły egzekucyjne. (...) Żądam zadość uczynienia wobec mojej osoby i wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do tej Pani.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego odebrał wyjaśnienia od Prezesa Sądu Rejonowego w G. Ww. odnośnie tej sytuacji oświadczył cyt: „, niewątpliwie jest tak, iż pani I. G. wykonując swoje czynności służbowe ma dostęp do bazy danych, w szczególności danych objętych sprawami rejestrowanymi w repertorium Nc (postępowania nakazowe i upominawcze, które ze swej istoty dotyczą spraw o zapłatę) oraz repertorium Co – w szczególności w zakresie dotyczącym Bankowych Tytułów Egzekucyjnych. Nie mam żadnych podstaw aby twierdzić, że Pani I. G. w sposób nieuprawniony, w celu innym niż służbowy, wykorzystwała dane pozyskane w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych”.

W oświadczeniu Pani I. G., przesłanym do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przez Prezesa Sądu, wyjaśniała ona cyt: „,(...) znana jest mi osoba Pani A. B. (...) była mi znana z uwagi na wykonywane przeze mnie czynności służbowe, tj. w miesiącu 2012 roku przesłałam osobiście do w/w osoby nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. W związku z powyższym, skontaktowałam się telefonicznie z pośrednikiem biura nieruchomości i przekazałam informację, że odstępuję od odpisania umowy z Panią A. B.’.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Naczelną zasadą ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, jest przestrzeganie zakresu i trybu ich przetwarzania. Zasady przetwarzania danych osobowych zostały określone w art. 26 ust. 1 tego aktu. W świetle okoliczności niniejszej sprawy, należy wskazać na zasadę legalności (art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy), zgodnie z którą administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić aby dane te były przetwarzane zgodnie z prawem. Ponadto administrator danych osobowych powinien przetwarzać je dla oznaczonych zgodnych z prawem celów i nie poddawać ich dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami (art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy).

W tym miejscu wskazać należy, że odpowiedzialność administratora danych osobowych za niewłaściwe ich przetwarzanie rozciąga się nie tylko na jego osobiste zachowania wobec tych informacji, ale także na zachowania osób u niego zatrudnionych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 4 kwietnia 2003 r. (sygn. II SA 2935/02) wskazał „administrator odpowiada (...) za czyny swoich pracowników w zakresie naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych. Nie może się przy tym ekskulpować, w oparciu o art. 26, że dołożył szczególnej staranności w celu ochrony tych danych”.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż pracownik może przetwarzać dane osobowe, ale wyłącznie w granicach upoważnienia nadanego mu przez administratora danych i odnosi się to wyłącznie do realizacji jego zadań służbowych. Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie doszło do uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej. Sąd przetwarza dane osobowe Skarżącej na podstawie przepisów prawa w związku z wykonywaniem przed ten podmiot zadań w zakresie prowadzenia postępowań cywilnych. Pani I. G., jako pracownik tego podmiotu – administratora danych, informacje, iż wobec Skarżącej wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, pozyskała w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a zatem obowiązana była do ich przetwarzania tylko i wyłącznie w tych celach. Tymczasem Pani I. G. wykorzystywała te informacje w celach prywatnych, tj. w oparciu o nie odmówiła Skarżącej podpisania z nią umowy najmu mieszkania.

Mimo, iż poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oraz prawne wskazują na naruszenie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych wobec Skarżącej – jej dane osobowe przetwarzane były przez Sąd, dokładnie jego pracownika w celach innych niż wynikające z faktu wykonywania przez niego obowiązków służbowych, brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Nakaz taki w przedmiotowej sprawie byłby bowiem niemożliwy do wykonania ze względu na charakter kwestionowanego zachowania, mianowicie jego nieodwracalność. W efekcie powyższego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych działając w ramach przyznaných mu kompetencji zwrócił się do Prezesa Sądu o uwzględnienie w działalności Sądu przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, podjęcie działań uwrażliwiających pracowników na konieczność przestrzegania zasad wynikających z ustawy, w szczególności poprzez opracowanie odrębnych procedur dotyczących zasad wykorzystywania przez nich danych osobowych, z którymi zapoznają się w związku z wykonywaniem czynności służbowych.

Nadto wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań pracownika Sądu - Pani I.G. - doszło, w ocenie Skarżącej, do naruszenia jej dóbr osobistych, może ona dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej

formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Ze względu na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).